

Annie Lööf: Linjetal på Centerpartiets riksstämma 2011

Talare

Annie Lööf
F.d. partiledare Centerpartiet

Datum

24 september 2011

Omständigheter

Annie Lööfs linjetal på Centerpartiets Riksstämma 2011.

Kära medlemmar, stämмоombud och centervänner,

Känner ni att vi alla är ute på en resa mot framtiden. Världen blir mindre och utmaningarna blir samtidigt globala och gigantiska. Mänskligheten har tillgång till allt mer kunskap. All kommunikation är blixtnabb. Samtidigt blir sammanhangen bara mer komplexa och mer svåra att förutse. Vi gör alltså vår framtidsresa i paradoxernas tid. Vår resa handlar om att förändra, förädla, utveckla. Göra det omöjliga möjligt. Förändra i det lilla och i det stora. Vi står inför stora utmaningar. En del skulle säga nästan övermäktiga problem. Jag kallar det av princip för utmaningar och möjligheter. För så tror jag att världen förs framåt. Av människor som tror att allt är möjligt. Smaka på de tre orden. Allt – är – möjligt. Känner ni det provocerande och samtidigt utmanande i detta? Jag är övertygad om att det finns en förväntan på en möjlighetsinriktad politik i vårt land. En politik som på punkt efter punkt tror på framtiden. Tror på tekniken. Tror på människors förmåga. Centervänner, vi behöver en möjlighetspolitik för Sverige. Det är här i Åre som vi tillsammans ska börja formulera en sådan politik. En politik fast förankrad i människors vardag men med en tydlig adressat: Framtiden. En politik som grundar sig i det genuina, det ärliga, det jordnära och som lyfter människor – av egen kraft och tillsammans. Känner ni tomrummet? Känner ni den förväntan som finns? En förväntan och en längtan efter en tydlig ledning mot en grön och hållbar värld. Efter en tydlig kraft som uppmuntrar skapande, att kunna själv och att våga. Efter en varm och öppen famn för alla dem som idag känner sig förbisedda och glömda. För vi kan bygga en bro. Från vår historia till framtiden. Vi är alla här för att möta denna förväntan, och för att fortsätta vår resa med tydliga värderingar om frihet, om trygghet och om hållbarhet – historiska värden som vi behöver förädla. Förverkliga. Göra på riktigt.

Min egen resa började i Maramö – mitt Maramö – mitt smultronställe och min trygga uppväxtmiljö. Min släkt samlad i ett kuperat landskap, och ett myller av lek, skog, bus, familj, djur, traktorer, blåbär, hö, ängar och ladugårdar. Här har jag levt och detta har format mig. Det var i skogarna runt Värnamo jag förstod varför vi måste vara rädda om våra omgivningar och vår miljö. Det var när vi skulle bygga ut huset som jag som liten började ifrågasätta statlig klåfingrighet och överhet. Det var här jag insåg värdet av att både kunna själv och kunna tillsammans. Det var här mina drömmar om min framtid började. För det är ju så det är. Resan mot framtiden börjar hos var och en av oss. Den kantas av glädje och sorg, den fylls med kunskap och livslust, den byggs av målsättningar och visioner, den formas tillsammans med våra nära och kära. Och den är oändlig. Nu ska vi göra en bit av den resan tillsammans. Var och en av oss. Vi.

Sverige behöver en visionär resplan och en tydlig kurs fylld av framtidstro och genuina värderingar. Sverige behöver en vitamininjektion, ett tydligt liberalt ledarskap som både skapar förutsättningar för människor att växa och satsa och som visar en solidarisk och värmande politik för de allra mest utsatta. Det ledarskapet vill jag tillsammans med hela Centerpartiet anta. För jag vill leda ett tydligare Centerparti som spelar roll i människors vardag. Ett Centerparti som visar på möjligheterna när andra ser hinder, ett Centerparti som säger ja när andra säger nej och ett Centerparti som säger människor när andra säger myndigheter. Det finns de som tycker att Sverige är bra nog som det är. Stabila statsfinanser, hyfsade räntor, lite mer i plånboken. Att det viktigaste är att förvalta detta för folket – som duktiga föräldrar. Sen finns det de som tycker att det var mycket bättre förr. När staten styrde mer. När valfriheten var mindre. När Sveriges position som världens högskatteland var ohotad. Och så finns det vi. Som uträttar saker, och är stolta över det. Men som inte slår oss till ro så länge vi inte fått bukt med växthusgaserna. Som aldrig kan acceptera att en enda elev får gå igenom skolan mobbad och utanför. Som inte tänker titta stilla när många orter, byar och kommuner i Sverige tappar befolkning, service och framtidsmöjligheter. Som bryr oss om att varje människa har en dröm. Framtiden behöver ett parti som ser bortom såväl social ingenjörskonst som fyrkantiga excelark. Ett parti som driver framåt och som tror på de underverk människor själva kan skapa ensamma, tillsammans, i skolan, i föreningen, på arbetsplatsen eller i sitt eget företag. Tillsammans kan vi utvecklas som ett lyssnande parti. Tillsammans kan vi ge människor nya möjligheter. Tillsammans bygger vi framtidens Sverige. Kort sagt – Sverige

behöver Centerpartiet – nu och i framtiden mer än någonsin.

Tro inte på domedagsprofeterna som vill räkna ut oss gång på gång. Centerpartiet har en ljus framtid. Inte för att vårt parti är ett självändamål, utan för att våra värden och idéer är nödvändiga för Sverige och bär in i framtiden. Låt oss slå fast att vi är det parti som vill bli bäst på att förstå människors förhoppningar om framtiden, som vågar vara närvarande i vardagen och samtidigt se de utmaningar hela vårt samhälle står inför i en globaliserad värld. Låt oss slå fast att vi är ett parti med båda fötterna på jorden och med ett öppet sinne för sunda förändringar. Men låt oss också inse att vi måste bli bättre på att säga vad vi vill. Man kan vara pålitlig samarbetspartner och på samma gång tydlig med sin egen politik. Man kan acceptera kompromisser utan att bära dem på sina axlar. Och man kan vara en stark röst för något utan att höja rösten mot någon. Jag ser framför allt tre områden där vår röst måste bli starkare. Tre samhällsutmaningar som kräver nytänkande, konkreta politiska förslag och centerideer. – Låt oss ersätta Jante med Kunna själv, – Låt oss ersätta utanförskap med solidarisk grundtrygghet – Låt oss använda företagsamhet och teknik för att skapa en hållbar och långsiktig ekonomi. Det kan låta som självklarheter för en centerpartist. Men det finns en stark längtan efter framtidsidéer och efter verkstad och resultat. Och nu, nu centervänner är det dags!

Sverige är ett fantastiskt land med stora möjligheter. Vi är ansvarsfulla, vi har många framgångsrika globala företag, vi är på god väg att bygga ett bra företagsklimat. Vi satsar näst mest i världen på forskning och utveckling. Vi står emot finanskrisen. Men mitt i den här framgångssagan växer en bild av ett tudelat Sverige. Där klassresan från förorten inte är given. Där allt fler av jobben blir så högkvalificerade att fem år på universitetet knappt räcker. Vi ser bilden av ett land där ”kan själv” bara gäller en del och inte alla. ”Jag kan själv”, det är ord som jag verkligen älskar. De är bland de första ord ett barn lär sig. Och vad jag har hört och sett så är det inte alltid odelat positiva känslor som dessa ord väcker bland luttrade föräldrar på väg till dagis, eller vid matbordet. Men ju äldre vi blir desto mer sällan sägs dessa ord. Man vågar inte, kan inte eller får inte säga dem. Trots att längtan efter att stå på egna ben, att kunna själv, att få styra sin dag tillhör de basala drivkrafterna. Tänk om den förhärskande Jantelagen som ofta ligger som en blöt filt över våra liv skulle kunna bytas ut till en gemensam känsla av att våga, att vilja, att kunna själv. Och att glädjas åt andra som vågar, vill och kan. Vi skulle kanske kunna våga gå längre än att enbart låta elever välja sin egen

skola eller vårdtagaren sin egen vårdcentral. Som att låta den arbetssökande få möjligheten att själv välja sin arbetsförmedlare. Eller låta alla äldre välja hemtjänst, matleverantör eller kunna få ett glas vin till maten när andan faller på. Och inte när det politiska systemet bestämt. För i grund och botten handlar det om respekt för människor och en bergfast tro på att alla kan. Denna frihetliga kunna-själv-linje och tasigförsamhet bottnar i en otvetydig kamp för den enskilda människan. Alla människor vill göra sina egna livsval och ska kunna förverkliga sina livsprojekt oavsett vem man än är, vilken bakgrund man än har och var i landet man än bor. Denna tanke går också som en solidarisk tråd i vår syn på öppenhet och invandring. Förväntningarna på människor som kommer till Sverige är ibland så lågt ställda att de blir självuppfyllande profetior. Människor som flyr undan krig och förtryck, människor som söker sig till Sverige för att jobba. Dessa människor vill göra rätt för sig. Arbeta. Driva företag. Betala skatt. Kunna själv. Det är dags att säga ja till lika livschanser. Det är dags att säga nej till jante. Och det är dags att säga ja till självständiga och fria individer, till kreativitet, tilltro och egenmakt. Låt mig berätta om Kadim Akca. Han kan själv. Kadim är Värnamobo, och idag framgångsrik företagare och författare. Han kom från Turkiet till Sverige för att hälsa på sin moster. Efter en turbulent tid var han utan pengar i fickan, helt ensam och hemlös. Han reste sig från den kalla parkbänken i min hemstad, fick känna värmen av att komma in på industrigolvet, tjäna sina första kronor, stå på egna ben och utvecklas. Han reste sig. Ställde sig på egna ben. Och visade att han mot alla odds kunde själv. Efter diverse jobb startade Kadim en egen städfirma och sedan dess har han startat och sålt över trettio bolag. Idag har han skrivit en bok om sitt liv och verkar för att unga människor runt om i landet ska pröva sina vingar att våga och satsa. Kadim är det som vårt Nybyggarland handlar om. Om att få tilltro att bygga sin egen självkänsla. Sitt eget arbete. Om att stolt känna att man gör rätt för sig. En kylig vinterdag för några år sedan fick jag ett värmande vykort. Det var från Sandra. Sandra berättade att hon var 31 år och tvåbarnsmamma. Hon hade varit arbetssökande i två år. Hennes korta beskrivning på baksidan av ett vykort som föreställde en norrländsk stad avslutades med ”Tack för att ni ser mig!”. Vykortet speglade en frustration över att inte kunna försörja sin familj och inte kunna känna friheten, tryggheten och stoltheten av att ha ett jobb att gå till. Någon dag tidigare hade jag presenterat Centerpartiets förslag till en jobbpeng, en peng till varje arbetssökande som själv kunde välja arbetsförmedlare. ”Tack för att ni ser mig!”, skrev Sandra. Att få bestämma själv, även när man är i de mest utsatta situationerna – eller kanske allra mest då – är en stark drivkraft hos många. Sandra och många med henne hörde av sig – det

var som en dörröppnare – för viljan och önskan att ta ansvar och påverka sin egen vardag. Att styra och inte bli styrd. Att välja och inte bli bortvald. Att bestämma själv och inte bli bestämd om. Att kunna själv. Den politiska diskussionen i Sverige borde handla mer om Sandra. För låt oss vara ärliga. Sverige är ett fantastiskt land där många har chansen att förverkliga sig själv. Men långt ifrån alla. Det är vår uppgift att alltid sätta människan främst. Stå på Sandras sida. Och på Kadims. Inte försvara system eller invanda tankemönster. Utan stå för ett samhälle som låter människor bygga sin framtid efter sina egna behov och förutsättningar. Det är ett starkare samhälle. Ett frihetligt samhälle som tror på människor. Centerpartiets strävan efter lika villkor för stad och land bottenar också i synen på att människan kan själv. Att styrka och drivkrafter hos människor inte har med geografi att göra. Det finns inget som retar mig mer än politiska teoretiker som hävdar att det finns ödesbestämda utvecklingar och samhällsrörelser som människans drivkrafter inte rör på. Om Åreborna hade accepterat detta som ett faktum – tror ni att vi hade suttit i denna kongressal idag? Bredvid en av Sveriges största järnvägsstationer? I en by med 1000 bofasta innevånare och 450 000 turister? Jamen Åre är ju speciellt, säger ni då. Och jag svarar att nej, Åre gjorde sig speciellt. Det är summan av människors drömmar och strävanden som tagit Åre från bondbyn till turistmetropolen. Hela Sverige ska leva har vi sagt länge nu. Jag tror att vi måste utveckla den tanken bortom parollen. Politiken för tillväxt måste i mycket större utsträckning än idag riktas mot att frigöra entreprenörskraft och initiativ, skapa ramar att växa inom, kapital att växa med, säkra fysisk och digital infrastruktur, och framförallt, att lyssna till behoven hos dem som vill skapa sin framtid där andra inte ser den. Det är dags att göra upp med bilden av en landsbygd som inte kan. Vi måste se kraften i varje människa och skapa just en möjlighetspolitik för hela Sverige.

Många politiska motståndare har häcklat arbetslinjen. För mig är det helt obegripligt. Jag står stolt bakom arbetslinjen. Den förenar två av Centerpartiets grundvärderingar. Frihet och trygghet – hand i hand. Jobbtrygghet. Frihet är att kunna stå på egna ben och ta ansvar för sin egen försörjning. Trygghet är att känna sig behövd genom att ha ett jobb att gå till och en arbetsgemenskap att tillhöra. Arbetslinjens innersta kärna är alltså tryggheten. Om ni inte tror mig, så fråga Kadim som hittade den, eller Sandra som saknade den. Men det är inte alltid vår egen kraft räcker till. Då måste vi kunna lita på att vi får hjälp från varandra. Vi har ett gemensamt ansvar att skapa ett samhälle där vi tillsammans stödjer den som av olika skäl inte orkar, får eller kan starta sin resa mot framtiden.

I ett samhälle med självständiga människor, som kan själv och som bygger sin egen framtid märker man ganska snart att det byggs broar av solidaritet. Från människa till människa byggs det gemensamma ansvaret. Människors goda vilja binds samman till ett grundläggande skyddsnät som gör att man både vågar hoppa och satsa. Men det gör också att människor som av olika skäl, tillfälligt eller permanent, inte har en trygg tillvaro, har möjligheten till ett gott liv. Låt oss våga se Sverige som landet verkligen ser ut. Våra skyddsnät finns inte tillräckligt för dem som behöver det allra mest. På rätt sätt. Jag glömmer inte när jag träffade Anna. Anna stämplades i 20-årsåldern som arbetsförmögen på halvtid och förtidspensionär. Ni kan förstå den törn självkänslan fick vid beskedet. En ovanlig, kronisk sjukdom placerade henne i karantän. I utanförskap. Utan jobb. Domen blev att för resten av livet få leva på en halv lön. Om hon ens fick ett jobb med de förutsättningarna. Uppförbacken, den kändes enorm. Domen kändes orättvis, hård och fyrkantig, berättade Anna för mig. Åtta år senare är Anna färdig sjuksköterska. Har en fast deltidsanställning och jobbar efter hennes förutsättningar och kraft. Hon vände ett utdömt arbetsliv till en personlig revansch. Hon har dessutom hunnit bli mamma under tiden. Den smäll som självkänslan fick av att någon sa att Anna inte själv kunde bidra utan skulle få bidrag tyckte hon var enormt jobbig. Det blev ändå en drivkraft för henne att ge sig tusan på att utbilda sig för att kunna jobba ett antal timmar i veckan. Och hon lyckades med det. Hon reste sig. Tillsammans med människor som trodde på henne skapades en tydlig väg tillbaka till jobbtrygghet. Eller Niklas som jag mötte i en kommunal dagverksamhet. Niklas var en oemotståndligt stolt och självsäker kille. Han hade hittat sitt meningsfulla sammanhang några timmar på morgonen varje dag i det sociala företaget som drev kommunens café. Att bryta en påtvingad passivitet för att kunna känna samhörighet, delaktighet och arbetets värde – om så för bara någon timme varje dag. Det gjorde skillnad för Niklas. Att få en anledning att ställa klockan på morgonen för att ha en tid att passa är viktigare än man tror. Det ger näring till självkänslan. Det finns fler som Anna och det finns många Niklas runt om i Sverige. För det är när livet är som hårdast vi behöver som mest handlingsutrymme. Det är när du är inträngd i ett hörn som du behöver fler verktyg och fler möjligheter. Jag tänker på alla de föräldrar som sliter med ett barn som är psykiskt sjukt. Som får vänta i veckor, kanske månader på att komma till vård. Jag tänker på alla de som får gå med mössan i handen till försäkringskassan varje månad. Eller på han eller hon som precis blivit av med jobbet. Jag tänker på den växande gruppen hemlösa. Eller på alla de med

funktionsnedsättning som knackar på dörren in på arbetsmarknaden. Det är när vi är som svagast som vi behöver varandras solidaritet som mest. Det är inte värdigt ett välfärdsland som Sverige att under decennier ha ett så brett utanförskap. Det går inte att blunda. Att glömma bort. Ett samhälle med en gemenskap där alla behövs måste också våga se varje enskild människa. Centerpartiet behöver därför bli bättre på att föra en politik för dem som har det allra sämst ställt. Det är, utan omskrivningar, ett politiskt misslyckande att människor faller igenom de offentliga skyddsneten eller inte får tillgång till stöd för att klara sin vardag. Som samhälle behöver vi göra mycket, men först och främst skapa ett mer inkluderande arbetsliv, där det är självklart att alla ska få arbeta efter sin förmåga och efter sin verklighet. Men det är också ett ansvar som var och en av oss bär. Det personliga ansvaret. För sig själv och för människor runt omkring dig. Det handlar i grund och botten om alla människors lika rätt och värde, och det, Centervänner, kommer vi aldrig att vika ifrån.

”Vi väljer att åka till månen detta årtionde, och göra andra saker — inte för att de är lätta; utan för att de är svåra; därför att detta mål kommer att tjäna till att organisera och mäta det bästa av våra krafter och skickligheter; därför att den utmaningen är en som vi är villiga att godta; en som vi är ovilliga att uppskjuta, och en som vi avser att vinna.” Så sa John F Kennedy, och ställde därmed en fråga till oss efterkommande. Vilken är vår generations månfärd? Vilken är den utmaning vi tar oss an för att vi bestämmer oss att göra det? Vilken är matchen vi ska vinna? För att vi kan och vill och måste? Frågar ni mig så svarar jag matchen om miljön. Sverige måste sätta upp målet att leda kampen för en grönare värld, för en grönare ekonomi och för konkretiseringen av människans vilja att lämna över en bättre värld till våra barn. Sverige måste bli bäst i världen på hållbar utveckling. Vi kan inte sikta lägre. När jag tänker på miljö målar jag på en vit duk upp bilder av möjligheter, av gröna jobb, av framtidstro, av ett grönt klot, av optimism och att lyfta människor ur fattigdom. När andra talar om hoten och om svårigheterna som vi alla ser – finns det en längtan efter någon som med optimism är en offensiv kraft för en grön och hållbar ekonomi. Vi blir allt fler som vill leva efter en grön moral. Vara klimatsmarta. Vara globala vänner. Om en hållbar ekonomi är den övergripande ramen så är den miljöriktiga viljan i vardagen de många bäckarna. Vi måste snabbare och effektivare sätta redskap i händerna på alla de som vill driva utvecklingen. Och redskapen, det kan vara elbil till dagishämtningen, värmepump till uppvärmningen, gröna jobb i glesbygd och i stan, avfallskvarn i köket, gröna tåg

som går i tid, odlingslotter i innerstan, närproducerad mat i skolan, i hemtjänsten och i min egen matkasse. Det finns ingen brist på behov eller vilja. Men farten måste öka. Ribban måste höjas. Mina vänner, vi har ett jobb att göra. Vi har en trygg värdegrund att stå på, men Centerpartiet behöver utveckla en miljöpolitik med den enskilda människans möjligheter och framtidstro i fokus och det arbetet är vårt ansvar. Ingen annan kommer att göra det. Centerpartiet ska inte bara vara alliansens gröna röst – vi ska vara Sveriges gröna röst. Det kommer inte att vara lätt alla gånger. Vi vet att det finns starkt motstånd mot både vindkraft och nya bränslen. Vi vet att det finns de som säger att det inte kommer att fungera med ett helt förnybart Sverige. Men i Kennedys anda ska vi anta denna utmaning inte för att den är lätt utan för att den är svår – för att den är nödvändig och för att det är så som Sverige kan utvecklas. Det måste vara tillåtet, accepterat och uppskattat att både tjäna pengar och samtidigt rädda världen. Att få bedriva en verksamhet och att satsa på sin affärsidé, försörja sig själv och andra och samtidigt bidra till ett bättre klimat. Visst finns det redan många gröna företag – skogsföretag, matföretag, energiföretag och teknikföretag. Men det behövs fler. Fundamentet i en växande hållbar ekonomi är ett myller av gröna företagare, grönt entreprenörskap och grön efterfrågan hos oss människor. För några år sedan träffade jag paret Malin och Ulf. Jag och Ulf fick vår första kontakt då han var anställd på ett företag som jag besökte i Blekinge. Något år senare hörde Ulf av sig för att berätta att han och hans fru vill testa på sin dröm – att förena tron och passionen för ett bättre klimat med jobb. De startade i liten skala ett företag som designar, marknadsför och säljer solcellslösningar. Genom denna affärsidé ville de se mer produktion av förnyelsebar el-energi utan koldioxidutsläpp. De lämnade chefsstolarna inom industrin och blev gröna entreprenörer och lägger nu solcellspaneler på hus och byggnader. De förverkligade sin gröna dröm. Samtidigt som de uppfyller sin gröna dröm gör de grön nytta. De tjänar både pengar och räddar världen. Malin och Ulf är klara förebilder. Sverige behöver många fler gröna modiga entreprenörer och Centerpartiet ska arbeta för att de får förutsättningar att lyckas!

Centervänner, Centerpartiet ska fortsätta vara ett modigt parti. Framtiden kräver både optimism och mod. Ett modigt politiskt ledarskap förenar realism med förhoppningar. Ser möjligheter när andra ser hinder. Tror på att varenda en behövs. Väljer att se likheter när andra fokuserar på skillnader. Vågar. Utmanar. Mod är att våga det oprövade. Som vid energiöverenskommelsen. Våra motståndare framställde överenskommelsen som ett bakslag för Centerpartiets

energipolitik. I själva verket gav den grund för det stora lyftet för den gröna förnybara energin i Sverige. Mod är att våga göra det som är svårt – som under 90-talskrisen. Sverige står idag ekonomiskt starkt i en instabil och orolig omvärld. Mycket tack vare ett framsynt finanspolitiskt ramverk som arbetades fram av Centerpartiet på 1990-talet. Det har visat sig vara lika ovärderligt som det numer är impopulärt hos oppositionen. Mod är att våga vara framsynt. Som i eurofrågan. Många euroländer har gigantiska ekonomiska problem. Centerpartiet hävdade inför folkomröstningen 2003 att de ekonomiska förutsättningarna för att Sverige skulle delta i eurosamarbetet inte var uppfyllda. Svenska folket delade vår uppfattning. Och om någon skulle tvivla så deklarerar jag gärna: Centerpartiet tänker inte riskera Sveriges samhällsekonomi och statsfinanser i en instabil valutaunion. Den svenska kronan har stått stark genom den globala finanskrisen, och den kan klara fler kriser om så behövs.

Det ligger mycket modigt och viktigt arbete framför oss. Vi ska ta fighten för och utveckla en ekonomisk politik som med kraftfulla verktyg vågar bryta utanförskapet. Som ser till att pressa tillbaka den överhängande arbetslösheten. För en utbildningspolitik som skapar en skola där varje elev blir sedd, känner sig trygg och presterar efter sina förutsättningar. För en politik som ser värdet i att ha en sprudlande landsbygd, robusta kommunikationer och en grönare innerstad. Vi ska ta fighten för en möjlighetspolitik för hela Sverige. Centerpartiet är inte dammiga idéer på historiens lagerhylla. Våra värderingar om frihet och att kunna själv, om trygghet och gemenskap, om hållbarhet och om en klimatsmart värld behövs i själva verket nu mer än någonsin. Men den resa som det här partiet påbörjade för över hundra år sedan behöver få en tydligare kurs. Låt oss under det kommande årets idéprogramarbete skapa tydliga, skarpa och modiga förslag som gör livet både friare, tryggare och grönare. Vi ska fortsätta denna framtidsresa tillsammans. Vi ska våga tänka nytt och vi behöver också orka tänka om. Att vända på alla stenar och beträda nya stigar har alltid varit en framgångsfaktor för Centerpartiet. Låt oss från den här stämman ge varandra ett tydligt mandat för förändring och förnyelse av vårt parti, av politiken och av Sverige. Centerpartiets kraft behöver sätta ännu starkare prägel på svensk politik. Vi ska vara den tydliga jobbmotorn i Sverige, Vi ska vara alliansens idémotor. Vi ska helt enkelt vara framtidsmotorn i svensk politik. En motor som självklart drivs av grön energi, ska jag tillägga. Och gissa om jag själv är fylld av grön energi. Det kommer ni att märka för jag kommer att vara en närvarande partiledare. Ni som känner mig vet att jag alltid försöker vara tillgänglig och på resande fot, och det tänker jag inte dra ner på

som ledare för Centerpartiet. Faktum är att jag tänker göra precis tvärtom. Tillsammans med Anders och Anna-Karin fick jag vara med om att skapa en ny öppen politisk process i Sverige. Centerpartiet ska bygga vidare på den. När vi det kommande året arbetar med att i vårt idéprogram utveckla en möjlighetspolitik för Sverige ska vi göra det i fler och öppnare möten än någon annan tidigare gjort. Förnyelsen ska fortsätta. Vi ska bli Sveriges öppnaste parti. Jag tänker själv försöka vara med på många av dessa möten. Sverige är ett fantastiskt land med fantastiska möjligheter och det är ett privilegium att få resa runt och möta dem – möjligheterna, utmaningarna och människorna. Kära vänner. Tag plats, alla har biljetter, och här och nu börjar nästa etapp i vår framtidsresa för Sverige. Nu åker vi!

Taggar

2010-tal, 2011, Centerpartiet, Kvinna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/annie-loof-linjetal-pa-centerpartiets-riksstamma-2011>